

روز چهل و چهارم: پنجشنبه هفته هفتم

عیسی با اینکه می‌دانست که پدر همه چیز را به دست او داده است و از نزد خدا آمده و به جانب خدا می‌رود، از شام برخاست و جامه خود را بیرون کرد و دستمالی گرفته، به کمر بست. یوحنا ۱۳: ۳-۴

عیسی در بعد از ظهر روز پنجشنبه پیش از مصلوب شدنش به یاد آورد که چه کسی است. نه به این معنا که پیش از آن به یاد نداشت بلکه به این معنا که در آن روز خاص یادآوری این موضوع اهمیت ویژه‌ای داشت. او در آستانه‌ی تحقیر شدن و اهانتی بزرگ قرار دارد. دوستانش او را رها کرده و یکی از آنان به او خیانت خواهد کرد. بسیاری او را مسخره کرده و شکنجه می‌کنند و در نهایت او را خواهند کشت. او به یاد می‌آورد که از طرف خداوند آمده است و مهمتر از آن، اینکه به سمت خدا می‌رود. او به دلیل وجود این موضوع در ذهنش می‌تواند پیش رفته و اینگونه با محبت و مهربانی رفتار کند.

عیسی می‌داند که خدای پدر همه چیز را به او داده است. همه چیز در دستان عیسی بوده و او کنترل همه چیز را در اختیار دارد. او همه چیز را می‌داند؛ او پیشگویی کرده بود که یهودا به او خیانت خواهد کرد و بارها گفته بود که کشته خواهد شد. عیسی زمانهایی در هنگام انجام ماموریتش روی زمین، خود را محدود کرده و از توانایی‌های الهی خود استفاده نمی‌کرد که اینجا نیز یکی از آنها است. او اختیار همه چیز را داشت و می‌دانست که یهودا چه کاری خواهد کرد و افرادی در باغ به دنبال او خواهند آمد ولی کاری نکرد. او کاری به جز خدمت کردن آنان انجام نداد!

عیسی عباى خود را کنار گذاشت و حوله‌ای به کمر بسته و پای شاگردانش را شست. پاهایی که تمام روز در صندل بوده و در کوچه‌هایی راه رفته بودند که کثیف بوده، سیستم فاضلاب نداشته و حیوانات نیز هرجا که بودند خودشان را تخلیه می‌کردند. چنین پاهایی واقعاً کثیف و بد بو هستند. شستن پاها وظیفه‌ی بسیار پستی بود و معمولاً سطح پائین‌ترین غلام خانه آن را انجام می‌داد. رفقا نیز پای یکدیگر را نمی‌شستند و مشخصاً هیچ استادی نیز پای شاگردانش را نمی‌شست. حتی قانون آن روزهای اسرائیل نیز می‌گفت که یک یهودی نباید غلامش را مجبور به این کار کند. هیچ کسی از این کار خوشش نمی‌آمد.

عیسی پست‌ترین مسئولیتی که وجود داشت را به عهده گرفت، کاری که هیچ کس نمی‌خواست. او این کار را به این دلیل انجام داد که می‌دانست چه کسی است و به کجا می‌رود. در کتاب مقدس و از طریق عملی که عیسی مسیح انجام داد، به ما نیز به عنوان پیروان مسیح گفته شده است که چه کسی هستیم و به کجا خواهیم رفت.

در این زمانه‌ی پر تنش و مصیبت‌بار کنونی و در زمانهای جفا و سختی بسیار خوب است که به یاد داشته باشیم چه کسی هستیم و به کجا می‌رویم. ما محبوبان خداوند هستیم و او ما را در زمانیکه دشمنانش بودیم انتخاب کرد (رومان ۵: ۸). ما نمی‌توانیم کاری انجام دهیم که محبت او نسبت به ما کم یا زیاد شود چرا که محبتش به ما بر اساس فیض است (افسیان ۲: ۸-۹؛ ۴: ۱۸-۱۹). هیچ قدرت یا مشکلی نمی‌تواند ما را از خداوند یا از محبتش جدا سازد (رومان ۸: ۳۷-۳۹). ما شهروندان آسمان هستیم (فیلیپان ۳: ۲۰). زندگی ما با مسیح در خدا مخفی است. مسیح زندگی ما است و زمانیکه او ظاهر شود، ما نیز همراه با او در جلال ظاهر خواهیم شد (کولسیان ۳: ۳-۴). ما با خداوند بوده و قادر خواهیم بود که عمیق‌تر او را بشناسیم. ما تمامی ابدیت را در آسمان و زمین جدید همراه با او زندگی خواهیم کرد (یوحنا ۱۷: ۳؛ مکاشفه ۲۱). چیزهای بسیار دیگری نیز وجود دارد که می‌توانیم به این فهرست اضافه کنیم. اگر آنها را به خوبی نمی‌دانیم، بهتر است آنها را هر اندازه که می‌توانیم مرور کرده و فهرستمان را گسترش دهیم.

و در نهایت عیسی پست‌ترین مسئولیت را به عهده گرفت تا مردم را خدمت و محبت کند. زمانیکه جایگاهمان در مسیح و مقصد نهاییمان را متوجه شده و به یاد آوریم، به عهده گرفتن پست‌ترین و کثیف‌ترین مسئولیت‌هایی که هیچ کسی دوست ندارد انجامشان دهد به منظور خدمت کردن به دیگران برایمان راحت‌تر می‌شود. در این شرایط حتی ایستادگی کردن در مقابل رنج‌ها نیز برایمان راحت‌تر می‌شود چراکه شناخت مسیح، شادی، صلح و آرامش را با خود به همراه دارد. با خدمت کردن به دیگران و تقدیم کردن خودمان، ما تبدیل به مجرای برای فیض و محبت خدا می‌شویم و از این طریق به دیگران کمک می‌کنیم که خداوند را بشناسند.

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

هر یک از رفرنس‌های ذکر شده در بالا پیرامون هویت و مقصد نهاییمان

پرسشها برای اندیشیدن:

چه حقایق کتاب مقدسی دیگری درباره‌ی اینکه چه کسی هستم و به کجا می‌روم را می‌توانم به یاد بیاورم؟

این حقایق چگونه بر من تاثیر می‌گذارند؟

دعا:

ای خدای مهربان! متشکریم که در زمان گناهکار بودنمان ما را دعوت کردی و هرآنچه برای ورودمان به حضور تو لازم بود را به انجام رساندی. ای عیسی! سپاسگزاریم که عاشقانه از حق الهی خود برای قضاوت کردن ما گذشته و به جای آن صلیب را انتخاب کردی. متشکریم که مجازات ما را بر دوش گرفتی و مسیری را فراهم ساختی تا برای همیشه با تو باشیم. کمکمان کن که هویت و مقصد نهاییمان در مسیح را به یاد آوریم تا بتوانیم دیگران را فداکارانه خدمت کنیم. در نام عیسی مسیح، آمین!